

[Indenrigsministeren]

tænkkeligheder gældende om særlig faglig indsigt og sammenhæng med de centrale ansvarlige myndigheders tilsyn.

Endelig skal jeg generelt sige, at det fremsatte forslag efter sit indhold er så afvigende fra det eksisterende system, at en imødekommelse ville kræve betydelige ændringer i den gældende organisation samt i hele vores sundhedslovgivning, og hertil kommer, at forslaget, så vidt det kan ses, vil betyde nogle bekostelige ting bl.a. med hensyn til lokale sekretariater osv. Men det skulle naturligvis ikke afholde os fra at lave noget, hvis vi sikrede os, at det blev bedre end det, vi har i dag.

Men regeringen kan altså ikke anbefale det fremsatte forslag til folketingsbeslutning. Når jeg alligevel har gjort lidt ud af det, er det, fordi jeg i og for sig er ked af at skulle være så negativ, for det ligger mig faktisk meget på sinde, at vi har et tilfredsstillende klagesystem. Det er vigtigt for alle parter, og jeg vil for mit vedkommende gøre mit til, at det eksisterende klagesystem kan forbedres, for jeg er helt klar over og opmærksom på, at der er ting, vi kan rette, men det må ske inden for det system, vi har.

En af de ting, vi navnlig kan rette, er det, som har været nævnt i betænkningen, nemlig at vi skal have udbygget den information, der gives til borgerne om det eksisterende klagesystem, så man ved, hvor og hvordan man kan henvende sig. Dette informations-spørgsmål vil bl.a. blive taget op i forbindelse med realiseringen af regeringens moderniseringsprogram, hvori der som bekendt indgår en særlig indsats for en bedre publikumsbetjening på de offentlige serviceområder.

Og så skal jeg lige til sidst sige, at borgernes utilfredshed med vores sundhedsvæsen måske ikke er så stor endda. Vi har årligt ca. 1 million indlæggelser og ca. 3,4 millioner ambulante behandlinger på vore sygehuse, og sættes det i forhold til, at sundhedsstyrelsen årligt modtager ca. 600 klager fra patienterne, kunne vi jo faktisk tale om, at der er en ganske stor tilfredshed med vores sundhedsvæsen, men det betyder naturligvis ikke, at vi skal bagatellisere, at der faktisk er 600 klager.

Taanquist (S):

Den socialdemokratiske gruppe kan på den ene side ikke tilslutte sig beslutningsforslaget, som det ligger her, men på den anden side vil vi gerne være med til at give det en velvillig behandling. Det fortjener en velvillig behandling, fordi det tager fat på noget, som vitterlig er et problem, og som vi før eller senere må finde en løsning på.

Forslaget skitserer et ankesystem, som er temmelig omfattende, men da vi har erfaring for, at ankesystemer, selv om de på papiret ser glimrende ud, ikke altid virker tilfredsstillende, kan vi ikke på én gang gå om bord i hele dette forslag. Især føler vi, at forslaget om et klagenævn i hvert amt med et dertil knyttet sekretariat er for voldsomt, og at det må udskydes, indtil dets nødvendighed har vist sig, efter at der er sket en styrkelse af den centrale ankeinstans.

På det centrale plan foreslår socialistisk folkeparti, at der oprettes en patientombudsmand. Jeg tror, der ligger noget værdifuldt i begrebet en ombudsmand, fordi en ombudsmand opfattes af befolkningen som en helt uafhængig instans, og det er det, der er behov for i dette tilfælde, men da en patientombudsmand i høj grad alligevel må støtte sig til en række specialister, som ifølge sagens natur ikke kan være konstant tilknyttet ombudsmandsinstitutionen, får man alligevel en slags modificeret ombudsmand.

Derfor kunne vi snarere forestille os, at der skete en styrkelse af sundhedsstyrelsens lægeklagefunktion med juridisk sagkundskab. Afgørelser herfra kan jo alligevel indbringes for folketingets ombudsmand.

Jeg vil gerne hæfte mig ved, at der er to former for lægeklager. Den ene er klagen over den rent lægelige behandling, om fejlskøn og rent sjuskeri. Jeg har ikke nogen sikker fornemmelse af, om der på dette område er et stort antal tilfælde, et stort antal klager, der ikke kommer frem, men det, der er forbavsende, er, at ifølge den statistik, der findes i sundhedsstyrelsens årsberetning for 1982, er der kun 8 ud af 558 klager, der kan rubriceres under overskriften: ukorrekt opførsel, mens de klager, vi som folkevalgte får forelagt – og det tror jeg sker ret ofte for os alle – næsten altid er klager, der netop må henføres til ukorrekt opførsel.

Her tænker jeg ikke mindst på de tilfælde, hvor patienter – ofte syge eller ældre – bliver indkaldt til et bestemt tidspunkt og må vente